

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

نهادهای همبستگی با جنبش کارگران ایران - خارج کشور
۰۶ جولای ۲۰۱۷

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه نماد مقاومت و مبارزه

ده سال پیش در آبان ماه [عقرب] ۱۳۸۶ جمعی از کارگران سطوح مختلف شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه بالغ بر ۲۵۰۰ تن طی نامه ای به مقامات مربوطه دولتی خواستار بازگشائی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه شدند. این خواست بحق کارگران با مخالفت شدید دولتی و وزارت کار، و با تهدید و دستگیری کارگران پاسخ داده شد. در سال بعد، علی رغم تمامی فشارهای امنیتی، بیش از یک هزار کارگر، بازگشائی سندیکا را اعلام داشته و با رأی خود، هیأت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه را برگزیدند. از آن زمان تا کنون اعضای هیأت مدیره دوره های گوناگون از جمله علی نجائی، فریدون نیکوفرد، قربان علی پور، محمد حیدری مهر، رضارخشان و تعدادی از دیگر فعالان کارگری این شرکت بارها تهدید به اخراج، دستگیری و زندان شده اند. رژیم سرمایه داری اسلامی همواره در تلاش بوده است که با به کار بردن شیوه های گوناگون سرکوب از ادامه و افزایش مبارزات کارگران این مجتمع جلوگیری کند. تأخیرهای مکرر در پرداخت دستمزدها، عدم پرداخت سهم بیمه کارفرما که موجب بی اعتباری دفترچه های بیمه تأمین اجتماعی می شود، استخدام به روش قرارداد سفید امضاء، عدم برابری افزایش دستمزد با تورم و... از جمله فشارهای اقتصادی بر کارگران این مجتمع - چه در زمان دولتی بودن آن و چه در حالت خصوصی کنونی - بوده و است.

تهدید کارگران معترض به اخراج، تهاجم وحشیانه مأموران امنیتی به تجمعات اعتراضی کارگران، وادار ساختن تعدادی از کارگران ناآگاه و خود فروخته به جاسوسی، نصب دوربین های متعدد در محیط کار به منظور کنترل کارگران، پرواز مداوم پهپاد بر محیط کار، توهین های متعدد به کارگران و... از جمله فشارهای سیاسی و امنیتی به منظور خاموش سازی صدای اعتراضی و حق طلبانه کارگران شریف و مبارز این مجتمع کشت و صنعت بوده و می باشد.

تلاش جناحهای گوناگون حکومتی چه در زمان حاکمیت جناح احمدی نژاد و چه در زمان کنونی به منظور جلوگیری از ادامه مبارزات کارگران این سندیکا همواره با ناکامی همراه بوده است. در طی ده سال از بازگشائی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، بارها و بارها شاهد مقابله رو در روی کارگران با نمایندگان دولتی و امنیتی در محیط کار و هم اکنون علاوه بر آن ایستادگی در برابر سرمایه داران خصوصی بوده و هستیم. در سالهای گذشته، کارگران مبارز مجتمع هفت تپه موفق شدند کارفرما را در برخی زمینه های اقتصادی و به ویژه در پرداخت دستمزدهای معوقه مجبور به عقب نشینی کنند.

کوتاه مدتی است که دولت ضدکارگری روحانی شرکت کشت و صنعت هفت تپه را با تبعیت از سیاست نئولیبرالی سازمان تجارت جهانی به بخش خصوصی واگذار کرده است. این شرکت که بهای آن به یک هزار میلیارد تومان تخمین زده شده است در مناقصه ای حراج گونه، به مالکیت تنی چند از وابستگان حکومتی به بهای بیش پرداخت ۶ میلیارد تومان درآمده است.

سرمایه داران جدید شرکت که با پشتوانه دولتی صدها میلیارد تومان از ثروت ملی را به تصاحب خود درآورده اند، بنابراین ماهیت سرمایه داری به همین بخش اسلامی و ادامه استثمرکارگران قانع نیستند. آنها فوریت چپاول دستمزد کارگران را نیز چون سلف خود در دستور کار خود نهاده اند و با عدم پرداخت سه ماه دستمزد کارگران و عدم پرداخت سهم ۴ درصدی کارفرما به صندوق سازمان تأمین اجتماعی، کارگران شاغل را در تنگنای شدید مالی و کارگران مشمول بازنشستگی رادحالت سرگردانی زجرآوری قرار داده اند.

کارگران شرکت با تجربه آموزی از سالیان گذشته آموخته اند که می باید مقاومت کرد وگرنه در صورت سکوت، بر تضعیقات افزوده خواهد شد. از اینرو در خرداد ماه [جوزا] بارها به تجمعات اعتراضی گوناگون دست زدند و هربار که کارفرما، تعهد لفظی به پرداخت دستمزدهای معوقه داد، به این ترفند سرمایه داری باور نکرده و همچنان برخواست خود با برگزاری مجدد تجمعات پافشاری کردند. از جمله می توان به اعتصاب و تجمع اعتراضی بیش از ۱۰۰۰ کارگر در ۱۸ خرداد، تجمع اعتراضی ۳۰۰ کارگر بازنشسته در ۲۳ خرداد، تجمعات اعتراضی گوناگون در ۱۲ خرداد، ۲۵ خرداد، ۲۹ خرداد و مسدود سازی جاده بین المللی اندیمشک - اهواز برای مدتی در روز ۱۳ خرداد اشاره داشت.

کارفرمایان نه تنها تلاش داشتند با کمک مأموران امنیتی، ادامه اعتراضات کارگری را ناممکن سازند، بلکه اقدام به اخراج ۳۰ کارگر معترض کردند. کارگران مبارز نیشکر هفت تپه دست از مقاومت برنداشتند و علاوه برخواست پرداخت دستمزدهای معوقه، آزادی فوری همکاران خود را نیز خواهان شدند. ایستادگی و ادامه مبارزات کارگران تاحدودی نتیجه بخش بود و کارفرما را به عقب نشینی واداشت. کارفرما در ۲۹ خرداد یکماه از سه ماه دستمزدهای معوقه را پرداخت کرد و تعهد به پرداخت دوماه دیگر در آینده نزدیک نمود. همچنین ۳۰ کارگر اخراجی در سوم تیرماه [سرطان] مجدداً به کار بازگشتند. قائم مقام مدیریت شرکت که انتظار برخورد مبارزه جویانه کارگران را نداشت و می پنداشت با تکیه به قدرت سرمایه و همراهی و همکاری مأموران امنیتی اسلامی، قادر به درهم شکستن پایداری مبارزاتی کارگران می باشد، سرافکنده از شکست موقتی خود، در یک سخنرانی، از کارگران معترض به عنوان ارادل و اوپاش نام برد. مسلماً این توهین به کارگران که هم اکنون سبب افزایش خشم بسیاری از کارگران شده است، بی پاسخ نخواهد ماند.

چرا کارگران رزمنده نیشکر هفت تپه توانستند به پیروزی نسبی دست یابند؟ رمز این پیروزی های نسبی را، هر چند موقتی باشند، می باید در همبستگی کارگران از طریق مشارکت، تشکل و استقلال عمل آنها دانست. تا زمانی که کارگران به صورت منفرد علیه استثمار و تضعیقات سرمایه دار اعتراض می کنند، نه تنها به خواستهای بحق آنها هیچ گونه توجهی نمی شود بلکه سرمایه دار و دولت حامی او می کوشند با ترفندهای گوناگون، کارگریا کارگرهای منفرد را به راحتی به سکوت وادارند. اما زمانی که کارگران دست در دست هم به مقابله با سرمایه دار و حتی دولت حامی او بر می خیزند، موقعیت و نیروی کارگری، تفاوت کمی و کیفی می یابد. در این حالت صفتی متحد از کارگران در برابر سرمایه داری می ایستد و امکان دست یابی به این یا آن خواست کارگری، بمراتب افزایش می یابد. کارگران به موفقیت نسبی دست می یابند، اما موفقیتی که هر آن در خطر تهاجم جدید سرمایه دار قرار دارد. سرمایه دار زخم خورده از یک عقب نشینی لحظه ای، در صدد بازپس گرفتن آنچه از دست داده است بر می آید. او نه تنها بر قدرت سرمایه تکیه دارد، بلکه از حمایت تمامی دستگاه های دولتی برخوردار می باشد و چه بسی که موفقیت نسبی و موقتی کارگران پایمال می گردد.

در اینجاست که صفی وسیعتر و متحدتر از تشکل محلی یک کارخانه و صنف، اهمیت خاص می یابد. با همبستگی و یاری تشکل محلی، موفقیت نسبی و موقتی به دست می آید ولی برای حفظ این دستاورد و تحکیم و افزایش آن، می باید ایجاد تشکل مستقل طبقاتی فراتر از تشکل محلی را پی گرفت تا بتوان در برابر قدرت سرمایه و حکومتی که بمراتب فراتر از یک محل معین عمل می کند، نه تنها ایستادگی کرد، بلکه بر تحقق خواستهای کارگری افزود.

چنین تشکلی، سازمان مستقل سراسری کارگران می باشد. چند زمانی است که سندیکای کارگران هفت تپه، در همراهی با سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و تشکلهای راستین مدافع کارگری، گامهائی اولیه را در این زمینه برداشته اند که ضمن ارج نهی بر آن گامها، می باید به ناکافی بودن آنها اشاره داشت. فزونی گامهای ضروری، تنها بر عهده تشکلات برشمرده نیست بلکه هریک از تشکلهای فعالان کارگری - چه در داخل و چه در خارج از کشور - وظیفه مند اند در این راه تلاش کنند و آنها را نه تنها در حرف بلکه در عمل - بکوشیم در این راه، سود مند باشیم.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی! زنده باد سوسیالیسم!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگران ایران - خارج کشور

چهارشنبه ۱۴ تیر [سرطان] ۱۳۹۶ برابر با ۰۵ جولای ۲۰۱۷